

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrkowski

SSN Tadeusz Żyźnowski

w sprawie z wniosku T. W.

przy uczestnictwie G. W, D. L., J. D. i Skarbu Państwa Izby Skarbowej w G.

o stwierdzenie nabycia spadku, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 marca 2005 r., zażalenia uczestniczki postępowania J. D. na postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 czerwca 2004 r., sygn. akt III Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 24 lutego 2004 r. odrzucił apelację J. D., uczestniczki postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po H. Z., od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 lipca 2003 r. jako spóźnioną. Uczestniczka, reprezentowana przez adwokata, wniosła na to postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 23 czerwca 2004 r. odrzucił wniesione zażalenie, ze względu na nieopłacenie go, bez wzywania do uzupełnienia braków. W uzasadnieniu wyjaśnił, że zażalenie podlegało opłacie stałej (§ 38 ust. 1 pkt 1 w związku z § 20 ust. 1 oraz § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 154. poz. 753 ze zm.), zaś zgodnie z art. 17 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniesiony przez adwokata

nieopłacony środek zaskarżenia podlegający opłacie w wysokości stałej należy odrzucić bez wzywania do uiszczenia należnej opłaty.

W zażaleniu na ostatnie z wymienionych postanowień uczestniczka neguje, aby opłata od zażalenia na odrzucenie kasacji w wysokości 1/5 opłaty stałej w sprawach o stwierdzenie nabycia spadku miała charakter wpisu stałego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kwestia wyłaniająca się w związku z wniesionym przez uczestniczkę zażaleniem na odrzucenie kasacji: czy opłata sądowa w wysokości ułamka lub wielokrotności opłaty stałej sama też jest opłatą stałą, i należy do niej stosować, jeżeli strona działa za pośrednictwem adwokata lub radcy prawnego, art. 17 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, czy też należy ją kwalifikować jako wpis ułamkowy, do którego wymieniony przepis nie ma zastosowania, była już przedmiotem wielu wypowiedzi orzecznictwa. W ocenie składu orzekającego Sądu Najwyższego należy opowiedzieć się za tym ugruntowanym się nurtem orzecznictwa, zgodnie z którym opłata sądowa w wysokości ułamka lub wielokrotności opłaty stałej sama też jest opłatą stałą, i należy do niej stosować, jeżeli strona działa za pośrednictwem adwokata lub radcy prawnego, art. 17 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (por. w szczególności orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2000 r., III CZP 34/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 4 oraz z dnia 20 maja 2003 r., III CZP 16/03, OSNC 2004 r., nr 3, poz. 33, z dnia). W orzeczeniach należących do wspomnianego nurtu przekonywająco wyjaśniono, że w świetle powołanego przepisu, dla zastosowania przewidzianej w nim sankcji decydujące znaczenie ma przynależność pisma do kategorii pism, które ze względu na rodzaj sprawy lub rodzaj samego pisma podlegają wpisowi stałemu. Jeżeli ze względu na rodzaj sprawy, w której pismo jest wnoszone, lub rodzaj samego wnoszonego pisma, podlega ono opłacie stałej, taki sam charakter ma w świetle rozpatrywanego przepisu należna od takiego pisma opłata w wysokości będącej ułamkiem lub wielokrotnością ustalonej opłaty stałej. Trafnie przy tym zwrócono uwagę, że ustalenie kwoty w wysokości ułamka lub wielokrotności określonej opłaty stałej jest tak prostą operacją rachunkową, że konieczność dokonania jej przez adwokata lub radcę prawnego oraz skonfrontowania jej wyniku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych daje się w pełni pogodzić z celem art. 17 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z 394¹ k.p.c. oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98).